

Ens ha arribat

Helicòpters al Parlament per la vaga general?

El 29 de març, el dia de la vaga general convocada per CCOO i la UGT, coincideix amb el ple especial que el Parlament de

Catalunya havia de fer sobre la crisi econòmica i les alternatives a les retallades. El ple l'havien demanat el PSC i ICV, a

més de SI i Ciutadans. Ara, però, el voldrien retardar per no coincidir amb la jornada de protesta. Arran de la negativa

de CiU a canviar-lo de dia, un diputat del PSC els va preguntar si volien haver de tornar a entrar a la Ciutadella en helicòpter.

Apunts

Lluís Martínez

Correcció

Hi ha una certa polèmica a Espanya arran d'un document de la Real Academia de la Lengua en el qual es critica aquesta moda d'utilitzar perífrasis per expressar el gènere del subjecte. És a dir, aquesta tendència a escriure "persona en atur" i no "aturat", perquè se suposa que, si no, s'amaga l'existència de l'aturada; és a dir, de la dona. El que s'aconsegueix amb aquesta maniobra és neutralitzar i, per tant, que el llenguatge i la comunicació perdi força. Tot adquireix aquest to propi de les comunicacions burocràtiques. Això per no parlar de solucions més grotesques encara, com substituir la vocal del gènere per l'arrova (@) del llenguatge informàtic, o per començar a separar els articles masculins i femenins amb una barra, a l'estil d'"els/les".

Com que el periodisme es fonamenta en l'economia de les paraules i de les expressions, jo sempre m'he oposat al llenguatge políticament correcte, que no se circumscriu al gènere, sinó a moltes altres realitats. Representa que hi ha expressions que no es poden utilitzar perquè resulten ofensives per a alguns grups de persones.

El llenguatge és el que és. No per oblidar algunes paraules i expressions les dones seran més visibles o els grups de persones discriminades deixaran de ser-ho. Això necessita polítiques socials decidides i carregar els neulers sobre el llenguatge és una cortina de fum. És millor dedicar aquestes energies a combatre la discriminació i l'exclusió allà on és útil.

El llenguatge ja evoluciona ell solet. No cal que ens el planifiquin dels del negociat de les bones intencions.

Les cares de la notícia

VICEPRESIDENTA DEL GOVERN

Joana Ortega

Un altre cop als funcionaris

La vicepresidenta ha avançat una notícia negativa per als funcionaris: segons com siguin els comptes del govern espanyol, potser caldrà retallar un 2% el salari dels funcionaris. La retallada s'aplicaria en la paga de Nadal. És clar que també cal esperar a veure què fa Rajoy, perquè el cop encara podria ser més dolorós.

DICTADOR DE SÍRIA

Baixar al-Assad

Criminals contra la humanitat

Cada dia tenim notícia d'alguna brutalitat. En un barri de la ciutat de Homs s'han trobat els cadàvers de 45 dones i nens. Amb el terror indiscriminat, una tàctica apresada dels règims totalitaris, Al-Assad espera retenir el poder. I per si no n'hi hagués prou, acusa els rebels dels crims dels quals ell és responsable.

FISCAL GENERAL DE L'ESTAT

Eduardo Torres-Dulce

Declaracions sota pressió

Quan van aparèixer les restes d'un vagó destruït en l'atemptat de l'11-M, els mitjans alineats amb la sempre canviant teoria de la conspiració, van exigir la reobertura del sumari. I semblava que el fiscal general de l'Estat els donava la raó. Després d'uns dies de reflexió, el fiscal ha dit que el sumari no es reobrirà, que només es farà una preinvestigació sobre el material trobat. El fiscal hauria d'haver estat més lacònic el primer dia.

CANCELLERA ALEMANYA

Angela Merkel

Una pujada del 3%

Alemanya és un país fort i fa ballar tothom (França inclosa) amb la seva música. Ara, i a les envistes d'una cita electoral, Merkel ha decidit pujar els salaris dels funcionaris un 3%. Alemanya fa enveja. Sobretot si pensem que, en circumstàncies diferents, Catalunya seria una altra Alemanya.

Vuits i nous Unnim

Manuel Cuyàs

Un dia vam saber que es fusionaven unes caixes catalanes amb l'argument que juntes serien fortes i podrien plantar cara a la crisi amb més eficàcia. Quan vam veure la paraula que havien triat per anomenar-se, Unnim, que és un nom de supermercat que no fa per una caixa ni per un banc, ja havíem d'haver endevinat que l'invent no podia acabar bé de cap manera i que ens movíem en la provisionalitat. Després va venir el logotip: unes lletres de colors com aquells collarets de vidre lligats amb un filferro que et venen els hippies als mercats de dissabte.

Ara Unnim ha acabat en mans del BBVA, amb domicili al Paseo de la Castellana de Madrid. Bé, bé va. Anem bé.

Diuen els financers de mentalitat avançada i apàtrida que no importa on tingui la seu un banc sinó el crèdit que pugui donar perquè les empreses i el país funcionin. Els financers defensen una cosa i la contrària exactament igual com els dissenyadors de moda un any imposen la faldilla llarga i l'any següent la curta. Fins fa poc, aquests senyors assegaven que la proximitat generava confiança i que no hi havia res com que

un client tingués un banc que de capçalera amb qui poder parlar, negociar, confessar petits pecats i prendre una copeta, si

arribava el cas. Ara toca que els banquers se situïn llunyans, i de Catalunya més que d'enlloc. Anirem a la sucursal del nostre

ANTHONY GARNER

banc de sempre a demanar diners i hauran de trucar al Paseo de la Castellana. No cal que s'hi amoïnin, que ja sabem què ens diran al Paseo de la Castellana, No sé vostès què en pensen, però a mi em sembla que el procés de la independència de Catalunya i el seu posterior manteniment no ens sortirà gratis sinó que ens costarà un capitalet. Qui ens el concedirà en préstec? Miri, venia a demanar diners per organitzar el referèndum. Un moment, que truco al Paseo de la Castellana. Miri, sóc del govern i en necessito possibles per muntar ambaixades de debò, les ambaixades que compten al món. Segui, que mirarem què en diuen al Paseo de la Castellana.

I així ha estat com *unnim*, *unnint*, que és el gerundi del verb *unnir*, ens hem unit com mai i pel lloc més sensible, que és el dels diners, a Espanya.